

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 118/2010

Direcția generală a finanțelor publice Argeș a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. Argeș sub nr. cu privire la contestația formulată de S.C. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse prin decizia sus menționată încheiată în baza raportului de inspecție fiscală nr. emisă de Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 prin care s-a dispus virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând:

- lei – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de S.C. SRL din Cateasca.

I. Prin contestatia formulata, societatea arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare intrucit nu au precizat motivele de fapt si temeiul de drept care sa justifice aceste constatari.

De asemenea petenta sustine ca organele de inspectie fiscala nu au respectat prevederile art. 43 din O.G. nr. 92/2003 in sensul ca societatile furnizoare erau platitoare de taxa pe valoarea adaugata in perioada derularii tranzactiilor economice , devenind neplatitoare de tva ulterior acestora.

Totodata societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa impozit pe profit suplimentar in suma de lei , invocand prevederile art. 155 alin. 5 lit e din Legea nr. 571/2003 republicata , intrucit acesta se refera la taxa pe valoarea adaugata si nicidecum la impozitul pe profit.

Referitor la temeiul de drept invocat de organele de inspectie fiscala in decizia de impunere contestatata petenta arata ca in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata art. 146 din Legea nr. 571/2003 nu are nici o legatura cu neacordarea dreptului de deducere a tva pentru achizitia de la furnizori care nu detin cod valabil de tva, iar in ceea ce priveste impozitul pe profit art. 21 alin. 4 lit f ,, nu are legatura cu achizitia de la furnizori cu un cod nevalabil de tva”.

De asemenea in sustinerea contestatiei petenta arata ca organele de inspectie fiscala in mod nejustificat au stabilit in sarcina sa taxa pe valoarea adaugata si impozit profit argumentind doar „Societatile furnizoare nu au completat in totalitate adresa beneficiarului” sau ,, Din verificarile pe site-ul MFP dupa cod fiscal rezulta ca societatea nu este platitoare de TVA”.

Referitor la facturile emise de S.C. SRL Bucuresti , petenta sustine ca justificarea organelor de inspectie fiscala cu privire la ,, nedeductibilitatea facturilor de aprovizionare ... atit in ceea ce priveste

tva cit si impozitul pe profit „ si anume „ conform informatiilor publice ale Registrului Comertului nu a depus bilanturile contabile .. „ si” societatea nu a depus declaratiile fiscale privind obligatiile fiscale ...” nu este relevanta .

Prin urmare societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare in suma lei reprezentind impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si majorari de intirziere aferente .

II.Urmare verificarii efectuate de catre organele de inspectie fiscale ale Activitatii de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala persoane juridica 2, s-au constatat urmatoarele:

Referitor la impozitul pe profit

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in anul 2008 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile facturile emise de S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Suceava, S.C..... SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C.SRL Bucuresti, S.C.SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti , in valoare totala de lei , care nu indeplinesc calitatea de document justificativ , in sensul ca societatile emitente nu au completat la rubrica „Cumparator” adresa sediului cumparatorului conform art. 155 alin. 5 lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Intrucit facturile sus mentionate nu indeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca cheltuielile inregistrate de societate in suma de lei nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

Pentru neachitarea in termenul legal a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de lei organele de inspectie fiscala au procedat la calculul majorarilor de intirziere aferente in suma de lei.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca in anul 2009 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile facturile emise de S.C. SRL Bucuresti si S.C. SRL Bucuresti in valoare totala de lei , care nu indeplinesc calitatea de document justificativ , in sensul ca societatile emitente nu au completat la rubrica

„Cumparator” adresa sediului cumparatorului conform art. 155 alin. 5 lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Intrucit facturile sus mentionate nu indeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au procedat la diminuarea pierderii fiscale inregistrata la data de 31.12.2009 cu suma de lei reprezentind cheltuieli nedeductibile .

Referitor la taxa pe valoarea adaugata

In luna aprilie 2008 si mai 2009 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor fiscale emise de S.C. SRL Pitesti si S.C. SRL Pitesti reprezentind chirie spatiu , facturi emise de societatile sus mentionate fara taxa pe valoarea adaugata.

Prin urmare in conformitate cu prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de lei este nedeductibila din punct de vedere fiscal.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada supusa inspectiei fiscale societatea a inregistrat ca taxa pe valoarea adaugata deductibila suma de lei aferenta facturilor emise de S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Suceava, S.C..... SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti constind in achizitii de bunuri .

Conform art. 146 alin. 1 si art. 155 alin. 5 lit. e din Legea nr. 571/2003 coroborate cu prevederile art. 3 alin. 2 din OMFP nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr. 831/1997 , organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de lei este nedeductibila fiscal, intrucit furnizorii sus mentionati nu sunt platitori de taxa pe valoarea adaugata iar facturile emise nu au completat la rubrica „Cumparator” adresa sediului cumparatorului .

Totodata , organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 20.02.2009-10.12.2008 societatea a inregistrat in evidenta contabila un numar de 11 facturi emise de S.C. SRL Bucuresti in valoare totala de lei din care taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, facturi care la rubrica „Cumparator” nu au completat adresa sediului cumparatorului .

Urmare celor constatate organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei in conformitate cu prevederile art. 146 alin. 1 si art. 155 alin. 5 lit. e din Legea nr. 571/2003 coroborate cu prevederile art. 3 alin. 2 din OMFP nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr. 831/1997.

Pentru neachitarea in termenul legal a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de lei organele de inspectie fiscala au procedat la calculul majorarilor de intirziere aferente in suma delei.

III.Prin referatul nr. intocmit de Activitatea de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala persoane juridice 2 se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL din Cateasca.

IV.Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata , cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta unor achizitii de bunuri in conditiile in care acestea au fost aprovizionate de la furnizori care nu sunt inregistrati in scopuri de TVA.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada supusa inspectiei fiscale societatea a inregistrat ca taxa pe valoarea adaugata deductibila suma de lei aferenta facturilor emise de S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Suceava, S.C. SRL Bucuresti, S.C.SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C.SRL Bucuresti, S.C. TROPICAL SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti constind in achizitii de bunuri .

Conform art. 146 alin. 1 si art. 155 alin. 5 lit. e din Legea nr. 571/2003 coroborate cu prevederile art. 3 alin. 2 din OMFP nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr. 831/1997 , organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de lei este nedeductibila fiscal, intrucit furnizorii sus mentionati nu sunt platitori de taxa pe valoarea adaugata iar facturile emise nu au completat la rubrica „Cumparator” adresa sediului cumparatorului .

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 146 ,art. 153 alin 1 din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

“ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);[...]

ART. 153

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

*(1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată **cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent**”.*

Fata de prevederile legale sus mentionate, se retine ca persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor aprovizionate de la o alta persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, iar pentru exercitarea dreptului de deducere persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate emise pe numele sau de catre persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

In speta sunt incidente si prevederile art. 155 alin. 5 din acelasi act normativ care precizeaza:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;
b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;[...]"

Totodata potrivit art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991 care precizeaza:

“(1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efectuarii ei într-un document care sta la baza înregistrarilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrarilor în contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au înregistrat în contabilitate, dup caz.”

Din actele normative sus mentionate se retine ca documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajeaza raspunderea atat a persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat cit si a celor care le-au inregistrat in contabilitate.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , precum si din verificarea pe site-ul MFP a societatilor furnizoare de bunuri, s-a retinut ca societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in facturi fiscale emise de societati neinregistrate in scopuri de TVA respectiv neimpozabile din punct de vedere al TVA .

Ca urmare avand in vedere dispozitiile legale sus mentionate se retine ca facturile respective nefiind emise de persoane impozabile din punct de vedere a TVA nu constituie documente legale cu care societatea poate justifica exercitarea dreptului de deducere a tva, organele de inspectie fiscala in mod legal procedand la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei .

Astfel , contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata de plata cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca S.C. SRL poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale emise de S.C. SRL, in conditiile in care acesta nu a fost acordat de organele de inspectie fiscala pe considerentul ca furnizorul nu a depus bilanturile contabile si la rubrica "Cumparator" nu este completata adresa cumparatorului.

In fapt, in perioada 20.02.2008 -10.12.2008 societatea a inregistrat in evidenta contabila un numar de 11 facturi emise de S.C. SRL Bucuresti in valoare totala de lei din care taxa pe valoarea adaugata in suma delei, facturi care la rubrica „Cumparator” nu au completat adresa sediului cumparatorului .

Urmare celor constatate organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei in conformitate cu prevederile art. 146 alin. 1 si art. 155 alin. 5 lit. e din Legea nr. 571/2003 coroborate cu prevederile art. 3 alin. 2 din OMFP nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr. 831/1997.

In drept, art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“Conditii de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca urmtoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate în beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5); [...].”

Conform art. 155 alin. (5) din legea mai sus mentionata,

"Factura cuprinde în mod obligatoriu urmtoarele informatii:

a) numarul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifica factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, dupa caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România si i-a desemnat un reprezentant fiscal, daca acesta din urma este persoana obligata la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale cumparatorului de bunuri sau servicii, dupa caz;[...] “

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, se retine ca taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor care au fost livrate sau urmează să fie livrate si serviciilor care au fost prestate sau urmeaza sa fie prestate este deductibila doar in situatia in care bunurile si/sau serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata efectuandu-se cu factură fiscală care trebuie sa cuprinda informatiile prevăzute la art. 155 alin. (5), și sa fie emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Totodata, se retine ca prin Decizia nr. V din 15.01.2007, publicata in Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Inalta Curte de Casatie si Justitie in aplicarea dispozitiilor art 21 alin.(4) si ale art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum si ale art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991, republicata, precizeaza ca **“taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata”**.

Prin urmare, Decizia Inaltei Curtii de Casatie si Justitie prezeaza ca taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa in cazul in care documentele justificative nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute in dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunilor pentru care se solicita deducerea TVA.

Din analiza raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata rezulta ca organele de inspectie

fiscala nu au acordat contestatoarei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata ca urmare a faptului ca facturile emise de furnizorul S.C. SRL Bucuresti, la rubrica "Cumparator" nu au in scris adresa sediului cumparatorului , codul unic de identificare al societatii, la rubrica "Date privind expeditia " nu este in scris mijlocul de transport , precum si urmare a faptului ca societatea furnizoare nu a depus bilanturile contabile pe anii 2005, 2006, 2007, 2008.

De asemenea din analiza raportului de inspectie fiscala se retine ca organele de inspectie fiscala nu fac nici o precizare cu privire la realitatea activitati comerciale , daca la sediul furnizorilor exista documente de evidenta tehnico – operativa si de gestiune aferenta marfurilor facturate, daca exista note de intrare receptie a marfurilor in depozite, fise de magazie pentru stocuri, daca acestea au fost livrate catre beneficiar si daca facturile fiscale emise au la baza o livrare factica sau doar una scriptica.

Avand in vedere prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, se retine ca organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a facturilor de achizitii de marfuri, pentru a se stabili concret, pentru fiecare factura in parte care sunt datele si elementele necompletate, precum si motivele pentru care acestea nu pot dobandi calitatea de document justificativ in raport cu prevederile legale anterior precizate precum si o analiza a indeplinirii conditiilor de exigibilitate a taxei pe valoarea adaugata pentru operatiunile de achizitii efectuate de contestatoare, respectiv daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

Totodata se retine si faptul ca din raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata nu rezulta daca au fost efectuate verificari pentru a se stabili daca marfurile au fost receptionate si inregistrate efectiv in gestiunea contestatoarei, daca urmare comercializarii acestor produse, pentru veniturile obtinute, s-a colectat taxa pe valoarea adaugata la momentul cand a intervenit faptul generator si exigibilitatea acesteia conform prevederilor art.134 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea din analiza documentelor existente la dosarul cauzei respectiv copie de pe cele 11 facturi fiscale emise de S.C. SRL, se retine ca pe unele facturi la rubrica "Cumparator" este in scris ca sediu/ adresa cumparatorului Pitesti sau

Arges, codul unic de inregistrare (factura nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr.) precum si mijlocul de transport.

Prin contestatia formulata petenta precizeaza ca pe unele documente justificative la rubrica sediu este in scris Pitesti deoarece societatea detine punct de lucru in aceasta localitate conform actului aditional nr. emis de ORC Arges .

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. 1 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , cu completarile si modificarile ulterioare care precizeaza:

“Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dup caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.”

La punctul 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:

“La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca inspectia fiscala are ca obiect verificarea corectitudinii si exactitatii obligatiilor de catre contribuabili , stabilirea bazelor de impunere pe baza documentelor justificative si a evidentei contabile precum si a diferentelor datorate.

Urmare faptului ca prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a facturilor de achizitii de bunuri, in sensul daca acestea contin sau nu toate informatiile prevazute de actele normative enuntate mai sus si nu au analizat daca sunt indeplinite conditiile de exibilitate a taxei pe valoarea adaugata la beneficiar si tinind cont de prevederile art. 213 alin. 1 din

OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care stabileste ca :

“În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.” se impune aplicarea dispozitiilor art. 216 alin 3 "*Solutii asupra contestatiei*" din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care precizeaza :

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Totodata in speta sunt aplicabile si prevederile pct. 12.7 din *Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată conform caruia :*

"12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Prin urmare se va desfiinta partial decizia de impunere contestata pentru suma totala de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa efectueze o noua verificare a tuturor documentelor, pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit, in scopul stabilirii dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta documentelor de aprovizionare si implicit a TVA de plata.

3. Referitor la suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar , cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, S.C. SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care sa înlătore constatările organelor de inspecție fiscală.

In fapt, prin decizia de impunere nr., organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de lei, contestata de societate.

Societatea aduce argumente doar pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, pentru care asa cum s-a retinut in prezenta decizie organele de solutionare a contestatiei s-au pronuntat.

Pentru diferenta in suma de lei (..... lei – lei), reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale emise de catre furnizorii S.C. SRL Pitesti si S.C. SRL Pitesti nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care să înlătore constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la aceasta diferența.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

“Contestația se formulează în scris si va cuprinde: [...] c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct. 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca societatea trebuia sa mentioneze in contestatie atat motivele de fapt cat si de drept, precum si dovezile pe care se intemeiaza contestatia,

organele de solutionare neputandu-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care intelege sa conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea acestui capăt de cerere din contestație care să fie justificat cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de S.C. SRL ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru taxa pe valoarea adaugata în sumă de lei.

4. Referitor la suma delei reprezentind majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilite prin decizia de impunere nr si avand in vedere faptul ca stabilirea de majorari de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul precum si faptul ca acestea nu se pot defalca pentru taxa pe valoarea adaugata desfiintata prin prezenta decizie , urmeaza sa se desfiinteze si majorarile de intarziere aferente conform principiului de drept "accesorium sequitur principale" .

La recalcularea acestora, functie de taxa pe valoarea adaugata datorata , se va tine cont de prevederile art 119 si 120 din OG 92/2003 republicata cu completarile si modificarile ulterioare, care precizeaza :

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

" (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Prin urmare, organele de inspectie fiscala vor tine seama de cele precizate prin prezenta decizie, de motivatiile contestatoarei, de documentele depuse in sustinerea acesteia, precum si de prevederile legale aplicabile in speta in vigoare in perioada verificata.

Intrucit facturile sus mentionate nu indeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au procedat la diminuarea pierderii fiscale inregistrata la data de 31.12.2009 cu suma de lei reprezentind cheltuieli nedeductibile .

Pentru neachitarea in termenul legal a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de lei organele de inspectie fiscala au procedat la calculul majorarilor de intirziere aferente in suma de lei.

In drept, la art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare, se precizeaza:

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efecturii operatiunii sau intrarii în gestiune, dup caz, potrivit normelor;”

De asemenea, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, prevede:

(1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efecturii ei într-un document care sta la baza înregistrarilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Potrivit art. 1 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 2226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de catre persoanele prevazute la art. 1 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, :

“ (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, continutul minimal obligatoriu pentru formularul de facturi este cel prevazut la art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, denumit în continuare Codul fiscal..”

Potrivit prevederilor legale mai sus invocate se retine ca in vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor cu aprovizionarile este necesara analiza modulului de completare al facturilor fiscale in vederea stabilirii daca acestea au calitatea de

nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata”.

In vederea stabilirii realitatii operatiunii era necesara verificarea faptica a documentelor contabile ale societatii si a modului de inregistrare in contabilitate a cheltuielilor cu aprovizionarea marfurilor de la furnizori precum si modul de utilizare a acestora, respectiv daca au fost vandute sau date in consum, in vederea stabilirii daca cheltuielile cu aprovizionarile sunt aferente veniturilor realizate si au caracter deductibil la calculul profitului impozabil asa cum se prevede la art. 21 alin 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare:

“ (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. “

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. 1 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , cu completarile si modificarile ulterioare care precizeaza:

“Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dup caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.”

La punctul 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:

“La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca inspectia fiscala are ca obiect verificarea corectitudinii si exactitatii obligatiilor de catre contribuabili , stabilirea bazelor de impunere pe

baza documentelor justificative si a evidentei contabile precum si a diferentelor datorate.

Urmare faptului ca prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a facturilor de achizitii de bunuri, asa cum s-a retinut mai sus si tinind cont de prevederile art. 213 alin. 1 din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care stabileste ca :

“În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.” se impune aplicarea dispozitiilor art. 216 alin 3 "*Solutii asupra contestatiei*" din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care precizeaza :

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Totodata in speta sunt aplicabile si prevederile pct. 12.7 din *Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată conform caruia :*

"12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Prin urmare se va desfiinta partial decizia de impunere contestata pentru suma totala de lei din care suma de lei reprezinta impozit pe profit si suma de lei reprezinta majorari de intirziere aferente , urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa efectueze o noua verificare a tuturor documentelor, pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.21, art. 24, art.146, art. 153, art. 155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art.6 alin.(1) din Legea nr.82/1991, Legea contabilitatii, republicata, art. 1 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 2226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de catre persoanele prevazute la art. 1 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, pct. 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, 12.1 din Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucţiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 94, art. 105, art. 119, art. 120, art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

1. Desfiintarea partiala a deciziei de impunere nr.
emisa de Activitatea de inspectie fiscala Arges - Serviciul inspectie fiscala persoane juridice 2 pentru suma de lei reprezentind:

- lei - impozit pe profit;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- lei – taxa pe valoarea adaugata;
- lei – majorari de intirziere aferente taxei pe

valoarea adaugata, urmand ca organele de inspectie fiscala altele decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata sa reanalizeze aceleasi obligatii fiscale pentru aceeasi perioada, conform celor retinute in prezenta decizie si actelor normative aplicabile in speta in perioada verificata.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata S.C. SRL impotriva deciziei de impunere nr., pentru suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata de plata.

3. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata S.C. SRL impotriva deciziei de

impunere nr. , pentru suma de..... lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv